

Katedra kulturních a náboženských studií

Autor práce: **Veronika Tomanová**

Název práce: Postoj současné společnosti ke zvířatům a jejich právům

Vedoucí práce: Mgr. Luděk Jirka, Ph.D.

U této bakalářské práce jsem původně nebyl veden jako školitel, ale autorka se na mě v průběhu studia obrátila s otázkou, zda-li ji můžu vést její bakalářskou práci z důvodu neshod s jejím předchozím školitelem. Souhlasil jsem s tím, že téma bakalářské práce je pro mě víceméně neznámé, ale že jí můžu pomoci. Výsledné dílo je tak zatíženo mým nedostatečným porozuměním uvedené problematiky.

Původní verze bakalářské práce byla velmi popisná a prakticky bez jakýchkoliv teoretických základů. Také první verze bakalářské práce pod mým vedením, jak mi ji autorka poslala, byla zatížena pouhou extrakcí původní bakalářské práce. Nakonec autorka na mou radu implementovala koncept „čistého“ a „nečistého“ a zde se již ukázal nový rozměr práce. Práce si přesto zachovala svůj deskriptivnější charakter, ačkoliv byla značně předělána a upravena.

Oceňuji autorčino úsilí předělat původní práci (ta již byla v podstatě hotová, pouze neuznaná původním školitelem) a zaměřit svou práci jiným směrem. Nakonec jsem pozbyl jakýchkoliv pochyb, jakým způsobem se má práce ubírat a jak má být vedena ke zdárnému konci, protože bylo evidentní, že autorčiny teze lze použít do uvedeného antropologického teoretického základu (a to navíc velice vhodně).

Práci by samozřejmě šlo ještě vylepšit a to značným způsobem – autorka mohla ještě více zapracovat koncept Mary Douglasové do své práce a mohla ještě více pracovat s pojetím čistého a nečistého v západních a východních kulturách, protože ke škodě celé práce se postupně toto rozdělení vytrácí a autorka se zaměřuje ryze na testování na zvířatech. Zdá se mi tak, že teoretické koncepty i geografické rozlišení jde postupně stranou ve prospěch znění původní práce.

Autorčiny závěry jsou nasnadě - testována jsou zvířata nečistá (např. potkan), ale také samotný způsob testování je nečistý. Nicméně, lidé si tuto „nečistotu“ neuvědomují při používání jednotlivých přípravků, která byla na zvířatech zkoušená. Tady bych se opět přimluvil za to, že by i zde šlo práci ještě více rozvést. Vlastně jsem si v průběhu čtení všech verzí bakalářské práce vždy kladl otázku, že je patrné autorčino zaujetí, ale mnoho tezí by šlo ještě více rozpracovat do abstraktnější a teoretické formy.

U autorky oceňuji zejména gramatickou a stylistickou přesnost i dobrou kooperaci. Téma práce je jistě zajímavé, ale jak jsem uvedl v úvodu, je poněkud stranou mých znalostí, a tak jsem nemohl autorce podat příliš fundovanou reflexi obsahové (deskriptivní) části bakalářské práce. Vzhledem k nižšímu apelu na abstraktní a teoretické ukotvení a vzhledem k vymezení práce bych se rád autorky zeptal, **zda lze považovat uvedenou kritiku „západního“ zacházení se zvířaty za pouhý geograficky vymezený konstrukt určitých aktivistů? I východní kultury se mohou stavět obdobně špatně ke zvířatům, ale my k tomu nemusíme obezřetní, protože to nemusí být nijak medializována nebo zprofanováno, a proto směřuje kritika jen vůči „západu“?**

Mgr. Luděk Jirka, Ph.D.

V Praze dne 20.12. 2020